

Ved Erhvervelser herudover, altsaa baade hvis den enkelte Erhvervelse medfører større Udgift end anført, og hvis Raadighedssummen skal overskrides, foreslaas det, at der i Forvejen skal indhentes Tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Det drejer sig i denne Lov om Forhold af ganske forskellig Art. Der kan være Tilfælde, hvor det offentlige ikke alene maa sørge for at skaffe det fornødne Areal, men ogsaa bekoste Erhvervelsen. Betingelserne, hvorunder det stilles til Raadighed for det paagældende Formaal, maa da nærmere aftales i hvert enkelt Tilfælde. Men der kan ogsaa forekomme Tilfælde, hvor det offentlige Hjælp i første Række udkræves ved selve Fremskaffelsen af Arealet, medens den økonomiske Side af Sagen i større eller mindre Omfang kan ordnes ad anden Vej. Det foreslaas derfor, at Statsministeriet kan betinge sin Medvirken af økonomiske Ofre fra anden Side.

Da den private, fra hvem der købes eller eksproprieres, bør have een at holde sig til, foreslaas Sagen ordnet saaledes, at Staten udlægger Købesummen, men faar refunderet de Bidrag, der paalignes andre. Af den offentlige Udgift foreslaas altid Halvdelen paalagt Statskassen, medens den anden Halvdel maa afholdes lokalt, nemlig gennem Amtsfonden og Kommuner (herunder Byerne) inden for Amtsraadskredsen, eventuelt særlig interesserede Kommuner uden for denne. Den endelige Afgørelse om denne Halvdels Fordeling paa de forskellige Parter er foreslaaet overladt til Statsministeriet efter Indstilling fra Udvalget og efter Forhandling med Indenrigsministeriet.

Af Hensyn til Bestemmelserne i § 7 om eventuel Afvikling af Forholdet foreslaas det, at Fordelingen af Bidragene skal angives i Adkomstdokumentet eller et Tillæg hertil, der da bør tinglyses.

Til § 6.

I de Tilfælde, hvor Staten kommer til at staa som Skødehaver, vil det paahvile Statsministeriet at udføre den for Arealets Anvendelse efter Formaalet fornødne Administration. Om Staten i noget Tilfælde selv vil faa med Driften af den Friluftsvirksomhed at gøre, hvortil Arealet er bestemt kan ikke paa Forhaand siges; denne Lov indeholder imidlertid ingen Hjemmel i saa Henseende, og den i § 5 nævnte Raadighedssum kan ikke anvendes til Driften af en Virksomhed.

Det almindelige vil være, at Arealet under den ene eller den anden Form, for længere eller kortere Tid overlades til

andre, som Regel Kommuner eller Organisationer, der paatager sig Driften under betrygende økonomiske og ordensmæssige, herunder naturligvis hygiejniske Betingelser. Man maa herved fremhæve Nødvendigheden af, at Forholdene i sidstnævnte Henseende ordnes paa forsvarlig Maade; ikke mindst, naar det gælder Badestrande og Lejrpladser, maa der stilles bestemte Krav herom i Tilslutning til eventuelle Bestemmelser i de lokale Sundhedsvedtægter om samme Emne.

Træffes Ordningen med en Kommune, vil det i givet Tilfælde være naturligt at ordne Forholdet ved en endelig Overdragelse af Arealet; i andre Tilfælde vil det rimeligste blive en Ordning gennem Forpagtning eller Leje paa Aaremaal. Hvilke Afgifter der eventuelt skal betales, maa afgøres efter Forholdene i det enkelte Tilfælde.

Om eventuelle Forpagtningsafgifter m. v. foreslaas det, at de tilfalder Staten, der jo vil faa Administrations- og Tilsynsudgifter efter denne Lov.

Til § 7.

Medens Forslaget har lagt Vægt paa, saa længe Arealerne benyttes til de i § 1 omhandlede Formaal, at undgaa den tunge Administration, der kunde blive Følgen af et normalt Samejeforhold, finder man det paa den anden Side rimeligt, at der ved Forholdets eventuelle Afvikling tages størst muligt Hensyn til alle Bidragsyderne.

Foruden at kræve Statsministerens Tilslutning til Arealets Anvendelse til andet Formaal end det oprindelige foreslaas det derfor at der, naar Arealets Anvendelse til de Formaal, hvortil det med Bidrag fra forskellige Sider er erhvervet, ophører, tillægges enhver af Bidragsyderne Ret til at kræve Arealet afhændet og forholdsmæssig Andel i Realisationssummen.

Til § 8.

For at sikre det Formaal, for hvilket Arealerhvervelse efter denne Lov sker, kan det blive nødvendigt at foretage Servitutpaalæg paa vedliggende Arealer. Udgiften til Erstatninger for saadanne Paalæg afholdes som Erhvervelsesudgifterne.

Til §§ 9 og 10.

De heri foreslaede Bestemmelser er overført fra Naturfredningslovens §§ 16 og 33.

Til § 11.

For offentlige Skoves Vedkommende er Landbrugsministeren ved Lov Nr. 140 af